

“Το πάπλωμα και η σφυρίχτρα”

/ [Γνώμες](#)

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου

Διάβασα κάπου ότι, ο πολυμήχανος και ανθρωποκτόνος διάβολος χρησιμοποιεί αυτά τα δύο όπλα που αναφέρονται στην επικεφαλίδα, από τα πολλά της φαρέτρας του, προκειμένου να οδηγήσει στην αιώνια καταστροφή τον άνθρωπο.

Στην προσπάθειά του να σπρώξει τον δυστυχή στην διάπραξη της αμαρτίας, τού δείχνει το πάπλωμα και του υπόσχεται κάλυψη!!! Θα σε σκεπάσω, του λέει, μην φοβείσαι, κανείς δεν θα σε δει, ποτέ κανείς δεν θα το μάθει....

Και όταν πλέον θεωρήσει ότι, με τα φαρμακερά του ανταλλάγματα, του έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη και τον έχει σταθερά υπάκουο ακόλουθό του, τότε τραβάει το πάπλωμα, ξεσκεπάζει τον αμαρτωλό και παίρνει την σφυρίχτρα του. Σφυρίζει με όλη του την δύναμη, ώστε να μαζευτούν όλοι οι δυνατόν οι περίεργοι και να δούν την γυμνότητα του πλανηθέντος συνανθρώπου τους.... Θέλει να δώσει την χαριστική βολή, οδηγώντας τον ντροπιασμένο πλέον άνθρωπο, με την διαπόμπευση, στην απόγνωση και την αυτοκτονία!

Καλό είναι να διδαχθούμε από την απλή, αλλά ταυτόχρονα τόσο ρεαλιστική αυτή εικόνα, που επαληθεύεται διαρκώς.

Για να μην πέφτουμε στην παγίδα του, εάν δεν είναι η αγάπη προς τον Χριστό αυτή που θα μας εμποδίσει να κάνουμε ό,τι δεν είναι θεάρεστο, τουλάχιστον ας μη λησμονούμε αυτό που μας είπε ο Κύριός μας: «Δεν υπάρχει τίποτε κρυφό που δεν θα γίνει κάποια μέρα φανερό! Δεν υπάρχει κάτι που θα μείνει απόκρυφο και δεν θα γίνει γνωστό!» (Λουκ. η', 17).

Όταν αρχίζει και σφυρίζει, δια της δημοσιότητας, οι σπεύδοντες να δουν και να μάθουν με περιέργεια, χαιρεκακία, αλλά και με διάθεση να αποδώσουν το δίκαιο και την τιμωρία, ας θυμηθούν ότι εκεί πλησίον τού διαπομπευθέντος μπορεί να δουν Εκείνον, που είπε κάποτε: «ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω...» (Ιωάν. η', 7).

Όμως ο Χριστός είναι εκεί, κυρίως, για να μαζέψει τα κομμάτια και τα συντρίμια τού πλάσματός Του και να το σώσει! Τι και εάν αυτό Τον περιφρόνησε με αφροσύνη και στην κυριολεξία Τον έφτυσε, αφού έτρεξε με εμπιστοσύνη πίσω από τον εχθρό του;

Αυτός ο Κύριος, κάτω από τα τραύματα και την ακαθαρσία, γνωρίζει το πλάσμα των χειρών Του, που ανεξίτηλα φέρουν τα σημάδια των ήλων της αγάπης Του. Περιμένει να δει μια μικρή κίνηση, ένα βλέμμα από τον τραυματισθέντα για να επέμβει....

Αυτή την ώρα που πολλοί κρατούν τουλάχιστον αποστάσεις ασφαλείας, (εάν δεν πετροβολούν), ας θυμάται ο κάθε αξιοκατάκριτος δυστυχής ότι του μένει μια και μοναδική ελπίδα! Η αγκαλιά του Χριστού! που δέχεται όλους τους πεφορτισμένους!

Αντί, λοιπόν, να κάνει και το τελευταίο και ανεπανόρθωτο λάθος, ας ρίξει την ύπαρξή του, τις αμαρτίες και τις ενοχές του, στο πέλαγος της θείας ευσπλαγχνίας!!! «Και χαρά γίνεται εν τω ουρανώ, επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι!» (Λουκ. ιε', 7).

Πόσο τραγικοί είμαστε οι άνθρωποι, έλεγε γέρων σοφός, ενώ έχουμε ένα Θεό που μας αγαπάει και σταυρώθηκε για μας, μα και τι δεν έκανε για μας, δεν Τον εμπιστευόμαστε, δεν Τον αγαπάμε και δεν Τον ακούμε, αλλά ακολουθούμε με τυφλή υποταγή τον εχθρό μας τον διάβολο, που μας τυραννάει, μας ξεφτυλίζει και μας σέρνει μαζί του στην αιώνια κόλαση!

Το Τριώδιο, που ήδη άνοιξε, προσφέρεται για μετάνοια! Πόσο ευγνώμων θα σας ήμουν, να παρακαλούσατε το Θεό να μας την χαρίσει...